

og at der dér er oprettet en Forligsinstitution, hvis man ikke kan opnå enighed. Det er jo, hvad der gælder, og jeg skal ikke stå og foregribe begivenhedernes gang yderligere, for jeg har selvfølgelig et ønske om, at parterne finder hinanden – og det forstår jeg at jeg grundlæggende egentlig også deler med spørgeren.

Kl. 14:10

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Hermed sluttede det første spørgsmål til finansministeren.

Næste spørgsmål er også til finansministeren, og det er også af hr. Frank Aaen.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 1144

2) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at de lavtlønnede offentligt ansatte skal undgælde for regeringens økonomiske politik, hvor lønkrav afvises med henvisning til faren for økonomisk overophedning, samtidig med at der gennemføres skattelettelser?

Kl. 14:11

Formanden:

Det er finansministeren, der starter.

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der spørges også i det her spørgsmål til overenskomstforhandlingerne, og derfor bliver det så også en gentagelse, eller måske skal jeg indskrænke mig til en henvisning til det, jeg netop har sagt om, at jeg ikke vil kommentere de igangværende overenskomstforhandlinger. Jeg synes, at forligsmanden og parterne skal have mulighed for i fred og ro at finde frem til en fælles løsning, og jeg håber fortsat, at de respektive overenskomstparter med forligsmandens mellemkomst selv vil finde frem til en løsning.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:11

Frank Aaen (EL):

Ministeren startede med at henvise til det foregående spørgsmål. Jeg vil så også lige henvise til det foregående svar, for når ministeren ikke her vil give noget tilsagn om ikke at gribe ind i overenskomstforhandlingerne, er det jo det samme som at sige, at den mulighed er åben. Det vil sige, at kommer der en konflikt, er der åbnet for, at regeringen kan gribe ind og sikre sig et flertal

i Folketinget for at diktere overenskomsterne på det offentlige område.

Altså, på den ene side vil man ikke give flere penge, for man vil ikke blande sig, og på den anden side er det helt tydeligt, at man forbereder sig på et indgreb, hvis man synes, at det bliver nødvendigt.

Kan ministeren forstå, hvis de kommunale parter og regionerne ikke gør sig særlige anstrengelser for at imødekomme de retfærdige krav fra de lavtlønnede inden for velfærd og andre offentlige ydelser, ikke vil give nogen indrømmelser, når de ved, at de i baghånden har en minister, der truer med indgreb?

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg bliver nødt til at gentage mig selv: Så længe overenskomstparterne forhandler – og det gør de, og det er så med forligsmanden som omdrejningspunkt – vil det være i strid med den danske model og den danske tradition, at Folketinget blander sig. Der er en lang tradition for ikke at komme med udmeldinger midt i en igangværende forhandlingsproces. Det er parterne selv, der har det bedste detailkendskab til deres områder, og derfor er det også dem, der har de bedste forudsætninger for at finde konstruktive løsninger.

Kl. 14:13

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen.

Kl. 14:13

Frank Aaen (EL):

Jamen når der nu kommer et klart spørgsmål, når der meget tydeligt er udsigt til, at der kommer en konflikt, og vi ikke kan få et tilsagn fra ministeren om, at man ikke vil blande sig i konflikten og dermed ikke vil diktere lønvilkårene inden for det her område, når man ikke vil komme med det tilsagn i dag, er det jo det samme som at sige, at den mulighed er åben. Er det ikke at blande sig? Er det ikke at blande sig at rasle med sablen? Jo, selvfølgelig er det det.

Så man vil gerne blande sig, men det er altså på den måde, at man i givet fald vil diktere lønforhøjelser inden for velfærd, som er helt utilstrækkelige i forhold til de retfærdige lønkrav, der er rejst. Det er at blande sig.

Man har jo også blandet sig på en anden måde, og det ligger også i spørgsmålet om overophedning. Er det ikke korrekt, at regeringen har